

i pressen, har både Miljøstyrelsen og Tilsynsrådet sagt, at man ikke ønsker at anke denne afgørelse til Højesteret. Og det er selvfølgelig klart, at man ikke ønsker at anke en afgørelse, som man på forhånd ved at man også taber i Højesteret.

Det er yderligere sådan, at der foreligger en retskendelse ved Vestre Landsret i Tønder, som helt frifandt pressefotografen Finn Clausen fra Røde Kro i en sag, der drejede sig om, at han lejede sit sommerhus på Rømø ud hele året, og den har man selvfølgelig også skelet til.

For mig at se siger de to retskendelser meget klart, at der er frit slag, og at de 20.000 borgere, som man mener ulovligt bor hele året i deres sommerhuse, rent faktisk intet har at frygte, idet både den almindelige lovgivning og grundloven giver dem ret til at bo dér, hvor de har købt en bolig.

Der er selvfølgelig en anden mulighed, og jeg vil bede ministeren om at lytte lidt efter nu, da jeg har et spørgsmål til ministeren:

Der er en del kommuner, der har leget lidt med tanken om at overføre sommerhusområderne til byzone, så de dermed kan komme fri af problemet, og derfor vil jeg spørge ministeren, om han er enig i, at det kunne være en fremgangsmåde.

I den forbindelse kan jeg også nævne, at Jægerspris Kommune har anmeldt 400-500 af sine egne borgere til politiet – det er hver femte borger i kommunen, der er meldt til politiet af borgmesteren! Vi er faktisk ved at være i et retsløst samfund.

Den restriktive politik, der er på sommerhusområdet, er vi faktisk ikke enige i i Fremskridtspartiet, idet vi mener, at når danskere kan købe ødegårde i Sverige eller sommerhuse i Spanien eller i Frankrig og har gjort det i mange år uden problemer, hvorfor pokker kan tyskere, hollændere og belgiere så ikke også købe et sommerhus i Danmark?

Det er jo lidt paradoksalt, at de partier, som netop ville have, at vi skulle have et så tæt sammensluttede Europa som muligt – Unionen kunne de ikke få nok af! – er de samme partier, som ikke ønsker, at unionsborgere skal kunne købe et sommerhus i Danmark, selv om vi kan købe et i de andre unionslande. Vi mener rent faktisk, at det er en forskelsbehandling af format.

Der har været en forespørgsel i Justitsministeriet, hvor man har ringet rundt til 22 retskredse, som siger, at der inden for de sidste 5 år er blevet anmeldt 150 mennesker for ulovlig

beboelse i deres sommerhus – min taletid er desværre udløbet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Indledningsvis vil jeg sige, at det er bekymrende, at vi ikke kan få en realitetsbehandling af dette spørgsmål, fordi vores medlemskab af EU sætter os under pres – forstået på den måde, at hvis vi finder frem til nogle ordninger, som kan smidiggøre brugen af sommerhusene, er der en risiko for, at vi ikke længere kan fastholde vores særtaftale om, at vore sommerhuse ikke kan sælges til andre EU-borgere, og det er beklageligt. Netop det forhold var jo et meget hot emne under diskussionerne før de forskellige EU-afstemninger. En af de ulemper, der er i forbindelse med vores medlemskab – en af de mindre, kan man måske sige – er altså, at vi ikke kan få en ordentlig debat om, hvordan vi vil indrette vores eget land, men er styret af en særregel fra EU, som vi vil miste.

Jeg vil godt indrømme forslagsstillerne, at det er problematisk, at vi har en lovgivning, som ikke kan opretholdes, og som samtidig i mange tilfælde synes urimelig. Der er nogle få undtagelser, hvor pensionister og andre kan få lov til at bo i deres sommerhuse hele året. Jeg vil da også indrømme over for hr. Aage Brusgaard, at det er lidt modsætningsfyldt, at sommerhuse ikke må lejes ud hele året, når der samtidig kører en kampagne for, at man netop også skal benytte sommerhusområderne i vinterhalvåret for at opleve det, som hr. Aage Brusgaard så malende læste op af de forskellige brochurer.

Der er imidlertid også nogle problemer forbundet med at følge det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat her – undskyld, det er ikke Fremskridtspartiet, men Dansk Folkeparti, der har fremsat forslaget! – men man kan ikke umiddelbart tage det for pålydende og støtte det, som det ligger her, for det vil betyde, at man rent faktisk tilsidesætter noget, som efter min opfattelse er meget værdifuldt i sommerhusområder, f.eks. at der er en lav bebyggelsesprocent og en lav udnyttelsesgrad, foruden alt det andet, som kendetegner disse områder, og de særlige krav, der stilles til byggeriet i sommerhusområder, som landskabeligt er meget følsomme.

Men som sagt vil vi gerne være med til at prøve at se på, om reglerne om brugen af disse områder kan smidiggøres, og om der kan skabes konsistens og sammenhæng i dem, men vi kan ikke gå med til at gøre områderne til egentlige byzoneområder.